

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบัน จันทรานี สงวนนาม (2545 : 61-62) ได้กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเรียน ของผู้เรียนและวิธีการสอนของครู ซึ่งครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ฝึกหัด วิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้ควบคุมดูแลในการฝึกปฏิบัติ ให้ผู้เรียน มีประสบการณ์เรียนรู้ด้วยตนเองรู้จักวิธีคิด วิธีการดำเนินชีวิตและมีทักษะกับการเผชิญปัญหาต่าง ๆ ตามแนวปฏิบัติดังต่อไปนี้คือ เป็นการเรียนการสอนตามสภาพจริงเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้าหา ความรู้ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้จากข้อมูลที่มี นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติคู่กับหลักการและทฤษฎีเป็นวิธีสอนจากการเรียนหลายรูปแบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ใช้กระบวนการคิดมากกว่าการค้นคว้าหาคำตอบที่ตายตัวเพียงคำตอบเดียว ถือว่ากระบวนการเรียนรู้ สำคัญกว่าเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่ ใช้กระบวนการกลุ่มใน การเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้ด้วยตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 2-6) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ แต่เดิมเราเป็นเนื้อหาและข้อมูลเป็นสำคัญ ครูพยายามค้นคว้า เนื้อหา สาระ ข้อมูลต่าง ๆ ไปให้นักเรียน นักเรียนก็เรียนด้วยการท่องจำเป็นส่วนใหญ่ กระบวนการสร้างความเข้าใจในรากฐานของแต่ละ เรื่องมีน้อยมาก โรงเรียนแต่ละ โรงเรียนแข่งขันกัน ลูกศิษย์ของใครสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากก็ถือ ว่าครูผู้สอนประสบความสำเร็จ ผู้แต่งตำราเรียนพยายามบรรจุเนื้อหา สาระ ข้อมูลต่าง ๆ ไว้จำนวนมาก โดยคิดว่าผู้เรียนจะต้องนำไปสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยได้ ครูผู้สอนยึดหนังสือเรียนที่ กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนเน้นหลักในการสอน เมื่อสอนจบเล่มก็ถือว่าสอน จบหลักสูตรในวิชานั้น ๆ ครูไม่ได้พิจารณาหลักสูตรของแต่ละรายวิชาอย่างแท้จริงว่ามีเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการเรียนอย่างไรและยังกล่าวอ้างว่าพวกเราส่วนใหญ่ก็เติบโตมาด้วยการเรียน การสอนในลักษณะดังกล่าวมานี้ แต่ยังสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้เป็น อย่างดีจึงเข้าใจว่าการสอนแบบท่องจำก็ได้อยู่แล้ว แต่ในปัจจุบันโลกวิวัฒนาการไปมาก มีเนื้อหา สาระ ข้อมูลมากมายมหาศาล การติดต่อสื่อสารรวดเร็วก้าวไกลไปทั่วโลก และเป็นเทคโนโลยีที่ พัฒนาไปไกลมาก ถ้าครูสอนแบบท่องจำอยู่ผู้เรียนไม่สามารถจำเนื้อหา สาระ ข้อมูลได้ทั้งหมด และ ยังต้องใช้เวลาอีกมากจึงจะเรียนรู้เนื้อหาได้ทั้งหมดการเรียนต้องเรียนตามคำบอกของคนอื่น ผู้เรียน มิได้ให้เรียนเพื่อให้เกิดกระบวนการคิด คนไทยก็ไม่สามารถคิดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้

ไม่สามารถแข่งขันกับคนอื่น ๆ ประเทศอื่น ๆ ประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญของโลกได้ จากสภาพที่ครูต้องสอนเนื้อหาสาระข้อมูลมากมาย โรงเรียนแต่ละโรงเรียนต้องจัดการเรียนการสอนในแต่ละวัน แต่ละสัปดาห์ให้มากขึ้น เพื่อครูจะได้บรรจุความรู้ให้ผู้เรียนได้มากที่สุด มีผลไปถึงผู้ปกครอง ผู้ปกครองก็เกรงว่าบุตร - หลานของตนจะเรียนไม่ทันเพื่อน จะมีความรู้น้อยกว่าเพื่อน จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ก็ให้บุตร - หลานไปเรียนพิเศษจากสถาบันกวดวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังซื้อเครื่องแกมบังคับให้โรงเรียนที่บุตร - หลานของตนเรียนอยู่จัดสอนพิเศษ ผู้ปกครองต้องเสียเงินเสียทองในการเรียนพิเศษอีก เด็กเกิดความเครียด ผู้ปกครองเกิดความกังวล ครู ผู้บริหารมีภาระมากขึ้นแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เป็นไปได้มี 2 แนวทาง คือ ปรับปรุงหลักสูตรและปรับปรุงการสอนของครูสร้างวัฒนธรรมการสอนใหม่ให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และยังคงกล่าวเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนในสถานศึกษาพบว่าครู - อาจารย์ ในสถานศึกษาที่ปฏิบัติการสอนมีการนำกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จริงในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับ 1 มากที่สุด คือ อธิบายคำตอบตามหลักการที่แสดงว่ามีความรู้ตรงตามที่เรียนมา รองลงมาความสำคัญคือ ระดับ 2 ระบุกิจกรรมที่มีชื่อเฉพาะที่แสดงว่ามีการปฏิบัติจริงอยู่บ้าง ลำดับที่ 3 คือ ระบุกิจกรรมหลายอย่างแสดงว่ามีการปฏิบัติบ่อยครั้ง บอกรายละเอียดวิธีจัด ลำดับที่ 4 คือ แสดงถึงประโยชน์ของกิจกรรมที่เกิดจากการปฏิบัติจริง ซึ่งชมต่อการจัด จากแนวความคิดพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ข้อเท็จจริงและข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกันคือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญในการนี้ครูผู้สอนจะต้องพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในแนวทางและทฤษฎีแล้วแต่มีการปฏิบัติจริงน้อยมาก ผลจากการศึกษาดังกล่าว แสดงว่าครู - อาจารย์ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความรู้ความเข้าใจในแนวทางและทฤษฎีแล้ว แต่มีการปฏิบัติจริงน้อย ยิ่งการปฏิบัติจริงบ่อยครั้งและเห็นประโยชน์ในการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อยมาก

ประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 “มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง”

ในการนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 6-7, 34-35) ได้กล่าวไว้ในหนังสือคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล คือ การกระจายอำนาจดังกล่าวจะทำให้สถานศึกษา มีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการ เป็นไปตามหลักของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ซึ่งเป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา

สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และได้เสนอแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม ทั้งนี้ โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกับแบบกัลยาณมิตร เช่น การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันหรือแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

จากที่ได้ทราบปัญหาและแนวทางปฏิบัติแล้วผู้วิจัยคิดว่ายังมีขั้นตอนในการดำเนินงานยังไม่ชัดเจน เพื่อแก้ปัญหานี้ ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ควรที่จะหาแนวทางที่ผู้บริหารจะได้วางแผนนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ชัดเจนและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงเป็นสาเหตุในการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และ เขต 2

คำถามการวิจัย

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีความต้องการแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้หรือไม่

2. แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเป็นอย่างไร

3. แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมหรือไม่

4. แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้หรือไม่

ผู้วิจัยจึงเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หรือการบริหารจัดการกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานต่างๆ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

1.3 ขั้นศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และหัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 เขตละ 4 คน รวม 8 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non probability sampling) เหตุผลที่ผู้วิจัยใช้ผู้บริหารการศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาความเหมาะสมของการพัฒนาแนวทางปฏิบัติ เพราะผู้บริหารการศึกษาซึ่งปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการบังคับบัญชา กำกับติดตาม ตลอดจนนิเทศการบริหารงานและการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษา ตามโครงสร้างของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สามารถจะให้ความคิดเห็นในเรื่องของความเหมาะสมของการพัฒนาแนวทางปฏิบัติได้ โดยเลือกสุ่มผู้บริหารการศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท

1.4 ขั้นศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประชากรคือ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามานะ (Yamane', 1997 : 125) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จำนวน 210 คน เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ 4 เป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการบริหารจัดการงานวิชาการ โดยเฉพาะแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นความคิดเห็นในเรื่องความเป็นไปได้ของการพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติโดยตรง จึงน่าจะเกิดประโยชน์และเกิดคุณค่าต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ความต้องการแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2.2 แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2.3 ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 2.4 ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความชัดเจนตรงประเด็นผู้วิจัยได้ใช้การสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังปรากฏตามภาพประกอบ 1 หน้า 25 ซึ่งทำให้ได้กรอบแนวคิดเป็นขั้นตอนการพัฒนา 5 ขั้น ดังนี้

- ขั้น 1 การสำรวจปัญหาความต้องการ
- ขั้น 2 การวางแผนออกแบบแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- ขั้น 3 ปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้
- ขั้น 4 การนิเทศ กำกับ ติดตาม
- ขั้น 5 ประเมินผลแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข

นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการเรียน การสอนระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 และสำนักงานการศึกษาเทศบาล สำนักงานศึกษาเอกชน ซึ่งแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาก่อเป็น 2 เขต คือ

1. เขต 1 มีพื้นที่รับผิดชอบ 9 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอพระนครศรีอยุธยา อุทัย ว่างน้อย ภาชี นครหลวง ท่าเรือ บ้านแพรก และบางปะหัน โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระนครศรีอยุธยา และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานศึกษาเอกชน

2. เขต 2 มีพื้นที่รับผิดชอบ 7 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเสนา บางบาล บางไทร บางซ้าย ลาดบัวหลวง ผักไห่ และบางปะอิน โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระนครศรีอยุธยาและโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานศึกษาเอกชน

ผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และ หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบ การบริหารสถานศึกษาแต่ ละแห่งทั้งของรัฐและเอกชน

ครูวิชาการ หมายถึง ครูผู้สอนที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบ งานวิชาการของสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ตัวแทนของชุมชนที่ได้รับการคัดเลือกให้ เป็นตัวแทนในคณะกรรมการสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้บริหารต้นสังกัด หมายถึง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาและรองผู้อำนวยการ เขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท มีความรู้ด้านการวิจัยทางการศึกษา สามารถที่จะให้การตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำเครื่องมือในการวิจัยได้

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโทและมีประสบการณ์ด้านการบริหารไม่น้อยกว่า 15 ปี

ความต้องการแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง จำนวนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องกับการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่แสดงออกมาให้เห็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มว่ามีความต้องการที่จะทราบแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้วยเห็นว่าในการปฏิบัติงานด้านดังกล่าวตนเองยังขาดแนวทางที่ชัดเจนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้แนวทางในการปฏิบัติงานนั้น ๆ โดยคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติแต่ละแนวทางต้องมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 2.00 จากแบบสอบถามประเภทมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การสังเคราะห์แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับงานพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จากเอกสารและงานวิจัย แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่าแนวทางที่สังเคราะห์ได้นั้นมีความตรงกับความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานดังกล่าวและเป็นไปตามมาตรฐานวิชาการหรือไม่ โดยต้องมีผู้แสดงความคิดเห็นตรงกันถึงร้อยละ 75

ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่พิจารณาเห็นว่าแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ แต่ละแนวทางมีความสอดคล้องกับบริบททางด้านสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ทรัพยากรในท้องถิ่นและความพร้อมของบุคลากรโดยรวมของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสอบวัดได้ด้วยแบบสอบถามประเภทมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่สอบวัดความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาที่พิจารณาเห็นว่าแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แต่ละแนวทางสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงภายใต้บริบททางด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน วัฒนธรรม ทรัพยากรและความพร้อมของบุคลากรที่โรงเรียนมีอยู่ ซึ่งสอบวัดด้วยแบบสอบถามประเภทมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ปฏิบัติในการบริหารจัดการในการพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. ในทางวิชาการ ทำให้มีองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
2. ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ
3. จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลในการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพทางการศึกษาต่อไป